

Skatteministeriet

2. februar 2016
J.nr. 15-3180867

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 118 af 23. november 2015 (alm. del).

Karsten Lauritzen

/ Camilla Christensen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 19. november 2015 fra Landbrugsrådgivning Syd og Familielandbruget i Syddanmark vedrørende foretræde om løsningsforslag om finansiering og generationsskifte i landbruget, jf. SAU alm. del - bilag 53.

Svar

Forslaget fra Landbrugsrådgivning Syd og Familielandbruget i Syddanmark går ud på, at sælgeren af en landbrugsejendom skal kunne genanbringe en del af ejendomsavancen i et sælgerpantebrev, som køberen udsteder i forbindelse med handlen ("pantebrevsmodellen"). Herved opnås, at ejendomsavanceskatten udskydes og først betales i takt med, at pantebrevet afdrages, i stedet for at skatten skal betales ved salget af ejendommen.

Jeg er grundlæggende enig i forslagsstillernes ønske om at skabe bedre vilkår for landbruget, herunder for generationsskifter. Jeg er derfor meget tilfreds med, at vi i finanslovsaftalen bl.a. har afsat 75 millioner årligt i perioden 2016-2019 til fødevarer- og landbrugsinitiativer, som skal genoprette erhvervets konkurrenceevne. Dertil kommer, at vi har opnået en betydelig forbedring af vilkårene for generationsskifte af erhvervsvirksomheder som følge af nedsættelsen af bo- og gaveafgiften.

Nedsættelsen af bo- og gaveafgiften er et rigtig godt supplement til de allerede gældende regler om overdragelse af erhvervsvirksomheder med succession til familiemedlemmer, medarbejdere eller tidligere ejere, som giver mulighed for at udskyde avanceskatten på fx landbrugsejendomme.

Med den foreslåede pantebrevsmodel vil sælger kunne opnå en udskydelse af avancebeskatningen og dermed en rentefordel, hvis en del af fortjenesten bliver stående i bedriften i form af et sælgerpantebrev. Dette kan i nogle situationer medvirke til at lette købers mulighed for at rejse den fornødne finansiering. Modellen rummer dog også en række væsentlige strukturelle og provenumæssige udfordringer, som gør, at jeg ikke er overbevist om, at modellen er velegnet til at bidrage til en løsning af landbrugets aktuelle krise.

Først og fremmest indrømmes den direkte skattefordel til sælgeren og ikke køberen. Økonomisk set må eventuelle lavere finansieringsomkostninger derfor forventes at afspejle sig i højere salgspriser til skade for køberne. Dette kan reducere eller helt fjerne købers gevinst i form af lettere adgang til finansiering af købet.

Modellen vil desuden primært tilgodese de landmænd, som sælger deres landbrug med en større skattepligtig fortjeneste, og som altså har en tilstrækkelig stærk økonomi til, at de helt eller delvist kan lade salgssummen henstå i et sælgerpantebrev. Dette vil være de mest effektive bedrifter, hvor det må forventes, at køber i forvejen vil have relativt let ved at rejse den fornødne finansiering af de almindelige kanaler.

Derudover vil modellen økonomisk set medføre et forvriddningstab, fordi sælger skattemæssigt tilskyndes til at lade en del af salgssummen blive stående i bedriften fremfor at

geninvestere den i aktiviteter med et potentielt højere afkast. Dette kan på sigt få en negativ effekt på produktiviteten i samfundsøkonomien som helhed.

Endelig vil beskatningen ved afståelsen af ejendommen være baseret på kursværdien af sælgerpantebrevet, dvs. værdien ved salg til en uafhængig tredjemand. Den likviditetsbelastning af sælger, som skyldes avanceskatten, kan derfor i høj grad imødegås ved et salg eller belåning af pantebrevet. Hvis sælgeren fx sælger eller belåner sælgerpantebrevet for at opnå den nødvendige likviditet til at betale skatten, vil det således ikke få nogen betydning for købers videreførelse af driften af landbrugsejendommen. Den skattemæssige likviditetsbelastning – der er det bærende hensyn bag de eksisterende regler om skattemæssig succession/genanbringelse – kan altså ikke i sig selv antages at udgøre en væsentlig barriere for generationsskifte af landbrug ved brug af sælgerpantebreve.

Den foreslåede ordning rejser samtidig en statsstøtteretlig problemstilling. Hvis den foreslåede ordning på den baggrund fx vil skulle omfatte samtlige erhvervsjendomme – og ikke kun landbrugsejendomme – vurderes den umiddelbare provenuvirkning i de første år til at ville udgøre et milliardbeløb. Da der er tale om en skatteudskydelse, vil den varige virkning primært være begrænset til rentetabet, som dog ikke vil være ubetydeligt.